

Pořad bohoslužeb

25. července – 31. července 2022

LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, Žaltář I. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 25.7.	Svátek sv. Jakuba, apoštola	St. Jičín	17:30	za farníky
Úterý 26.7.	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie	-	-	není mše svatá
Středa 27.7.	Památka sv. Gorazda a druhů	St. Jičín	17:30	za † Annu Hasalovou, za † bratry a švagrové, za dar zdraví a Boží ochranu a Panny Marie pro živé rodiny
Čtvrtek 28.7.	17. týdne v mezidobí	-	-	není mše svatá
Pátek 29.7.	Památka sv. Marty, Marie a Lazara	St. Jičín	17:30	za † Dášu Rýdlovou, † sestru, † švagra, † rodiče Jakůbkovy a duše v očistci
Sobota 30.7.	17. týdne v mezidobí	St. Lhota	17:30	mše svatá
		St. Jičín	11:00	svatba – Peter Procházka a Felicita Hoppová
			19:00	TICHÁ ADORACE /do 21:00/
Neděle 31.7.	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	St. Jičín	8:00	za † rodiče Aloise a Žofii Závadovy, † rodiče z obou stran, živou rodinu, uzdravení rodových kořenů a ochranu Panny Marie
		Svinec Oční studánka	14:30	poutní mše svatá

Farář: P. Marcel Krajzl, mobil – farní úřad: 731 058 895, email: rkf.starýjičín@doo.cz

Webové stránky farnosti Starý Jičín: <http://farnostsj.cz>

OHLÁŠKY

* Děkuji moc za tichou sbírku z minulé neděle, která vynesla v Loučce 2 010,- Kč, na Starém Jičíně 21 562,- a ve Starojické Lhotě 5 698,-.

* Příští rok v červnu plánujeme v naší farnosti biřmování. Kdo jste ještě nepřijali tuto svátost, a chtěli ji přijmout, запиšte se do tabulky na listinu pod kůrem do konce prázdnin. Nejnižší věková hranice je v září dovršení 15 let.

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

24.7.2022

17. neděle v mezidobí

35. /ročník XII.

Dostali jste ducha synovství, a proto můžeme volat: Abba, Otče!

Pane, nauč nás modlit se!

Muselo to být strhující, vidět Ježíše, v rozhovoru s Otcem. Všechny Ježíšovy modlitby, vyjma jedné, jak nám je zaznamenali evangelisté, začínají oslovením „Otče“. Celý Ježíšův život je protkán vztahem k Otci, kterému Ježíš říká „Abba - tatínku“. Je to slovo plné lásky, kterým Syn dává najevo radost a potěšení z komunikace s Otcem. Je to slovo, které odkrývá **střed křesťanství - lásku Boha**. Ježíš, Boží Syn nám zjevuje Otce a učí nás říkat „Abba“. O svůj vztah k Otci se Ježíš s námi dělí také tím, když svým učedníkům říká: „Vy se modlete takto: *Otče náš!*“ (Mt 6,9).

Síla Ježíšovy modlitby

Podívejme se nyní na jednu modlitbu, jak se Ježíš modlí poprvé během svého veřejného života. Byla to Ježíšova modlitba u jeho křtu v řece Jordánu: „*Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svätý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!“*“ (Lk 3,21-22). Už touto první Ježíšovou veřejnou modlitbou se stalo něco, co od té chvíle stále trvá a všichni mohou skrze svůj vztah ke Kristu, skrze svoji víru a křest stále zakoušet: otevřené nebe, které bylo zavřeno od Adamova hříchu. **Tím otevřeným nebem nejsou rozestoupená oblaka na obloze, ale otevřené Boží otcovské srdce.**

Každý, kdo se v Kristu modlí, má od této chvíle otevřený přístup k Otci, smí zakoušet jeho lásku, slyšet vyznání jeho lásky, protože nám Ježíš otevřel cestu k Otcovu srdci. **K Otci ale přicházíme pouze skrze Krista.** To znamená, že tak jako Ježíš žil svůj vztah a svoji modlitbu s Otcem, tak my jsme povoláni prožívat svůj vztah a modlitbu s Kristem a skrze něho a s ním a v něm k Otci. **Proto se od nepaměti křesťané modlí ke Kristu, v jeho jménu, s ním prožívají celý den, všechny vztahy a okolnosti života.** Ježíšovo jméno mají na rtech od probuzení až do posledního okamžiku dne jako jméno svého milovaného, svého přítele, Pána a Boha. Chceme-li dojít k Otci, je třeba se spojit se Synem a sami se stát dětmi Božími. Cestou je náš důvěrný vztah ke Kristu a naše modlitba k němu.

Jedinečné přátelství

Ježíšův vztah k Otci i jeho modlitba bylo něco velmi osobního a důvěrného. Proto je tak neskutčné mluvit o modlitbě, protože i modlitba každého z nás je něco velmi osobního a důvěrného. Snadno popíšeme, jak může modlitba vypadat zvenku (gesta, formy...). Ale modlitba je ještě něco podstatnějšího. **Modlitba je vztah, projev přátelského vztahu, který roste, má různé podoby, může být projeven slovy nebo i mlčením.**

Modlitba každého z nás je jiná, nenapodobitelná, jako je jedinečný můj vztah s Bohem. **Modlitba není mluvení zbožných řečí, ale rozhovor s tím, kdo mě miluje, kdo vyslovuje moje jméno, kdo mě volá k životu.** Je odpovědí lásky. Ježíš ke mně vždy přichází ve stavu sebevzdání s lásky a čeká na odpověď. Na počátku většinou stojí osobní zkušenost s Bohem, která dá člověku základní jiskru a touhu k Bohu se vracet. Modlitba je radost z Boha, který se mi dává a já se toužím dát jemu.

Je-li modlitba přátelský vztah dvou osob, je k tomu potřeba dvojí svobody. Bůh naši svobodu respektuje, ale my musíme respektovat jeho svobodu. Antonyj Surožskij říká: „**Modlitba je setkání a vztah, hluboký vztah, ke kterému nemůže být ani Bůh, ani člověk přinucen. To, že nám Bůh může dát pocítit svou přítomnost, nebo naopak ponechat nás s pocitem své nepřítomnosti, je součástí tohoto skutečného vztahu. Kdybychom si mohli Boha mechanicky ‚přitáhnout‘, kdybychom jej mohli přinutit se s námi setkat, prostě jenom proto, že my si to teď přejeme, pak by to nebylo žádné setkání a žádný vztah. Je možné to udělat s obrazem, s vlastními představami nebo s různými bůžky.**

Ale nemůžeme nic takového udělat s živým Bohem, stejně jako to nemůžeme udělat s živými lidmi.“

Zajdi do komůrky

Aby člověk objevil svůj způsob modlitby, musí se nejprve dostat ke svému srdci a poznat svoji chudobu. Pán ve svém poučení o modlitbě řekl: „*Když se modlíte, nebuďte jako pokrytci. Ti se rádi stavějí k modlitbě v synagogách a na rozích ulic, aby je lidé viděli. Když se však modlíš ty, vejdi do své komůrky, zavři dveře a modli se k svému Otci, který je ve skrytosti...*“ (Mt 6,5-7). To podstatné je vstoupit do vnitřní komůrky, **do svého srdce**, do své vnitřní cely. Je to vnitřní prostor ve mně. **Tam jsem sám sebou a Bůh je tam se mnou víc než já se sebou.** Modlit se znamená učit se být sebou, otevřený pro Boha, stát vnitřně před Bohem, před nímž jsem to, co jsem. Tam jsem sycen Boží manou na každý den.

Teprve, když se snažíme vstupovat do svého srdce, zjistíme, že to není jednoduché. Na cestě tam se setkáme s velkými obtížemi, překážkami, které se nás snaží odvést od modlitby. Když se člověk začne modlit, zjistí, že mu utíkají myšlenky, doléhají na něho starosti, cvičí s ním emoce. Pak je také plný toho, co za ten den prožil, nebo toho, co ho čeká, je plný lidí, silných emočních vazeb - lásky i nenávisť. Většinou svůj pokus o modlitbu brzy skončí. Ale Pán říká výslovně, že má za sebou **zavřít dveře**, protože často vcházíme a odcházíme, ale málokdy setrváme.

V naprosté většině, když se člověk začne modlit, stráví většinu času přípravou na modlitbu, než spočine, než zaslechne Boží hlas. **Ale už naše snaha o modlitbu je modlitbou.** Modlitba, i kdyby byla jen nářkem, tak je to moje modlitba. I kdyby byla výčitkou Bohu (jak se modlil Job)! **Je důležité, aby modlitba šla ze srdce**, abychom nepropadli pokušení jen se zklidnit a v modlitbě si uspořádat myšlenky. Terezie z Avily říká, že v modlitbě „**není podstatné mnoho přemýšlet, ale mnoho milovat**“.

Pán nás varuje, abychom se nemodlili jako pokrytci, protože pokrytec hledá sebe a ne Boha. Poslouží si vším, dokonce i Bohem, aby se ukazoval před lidmi. Nejčastější hřích našich modliteb je, že nejsem zaměstnán Pánem, ale sebou. Jen ten, kdo se zřekne sebe, najde Boha.

Modlitba ve zkouškách

Ježíšovi učedníci viděli modlit se Pána při různých příležitostech. Ale nejtěžší zkušeností pro ně určitě bylo vidět Ježíše zápat v lidské úzkosti v Getsemanské zahradě a na kříži. **Ježíš však i ty nejtěžší okamžiky prožíval s Otcem a s modlitbou na rtech, a také s přimlouvou za nás.** Do lidské beznaděje Ježíš zavolal Boží jméno „Abba“! (Mk 14,36). Strach ze smrti překonal důvěrou v Otce, a to i v krajní zkoušce. Už nikdy nemusíme být ve své opuštěnosti sami. Za všech okolností můžeme volat Ježíše a svěřovat se do Otcovy náruče. V době utrpení a zkoušek jsme často pokoušeni vzpourou proti Bohu. Ježíš ve své vlastní zkoušce ještě povzbuzoval učedníky: „*Modlete se, abyste nepadli do pokušení*“ (Lk 22,40). **Modlitba je cestou, jak zůstat věrný Bohu i v dobách zkoušek.** Modlitba nám dává schopnost i v bolesti čerpat z pramene života. Zkoušky jsou prubířským kamenem naší lásky a věrnosti vůči Kristu.

Aby byli jedno

Řekli jsme si, že celý Ježíšův život byl protkáán modlitbou, ve které se sjednocoval s Otcem, oddával jeho vůli a současně se přimlouval za druhé. Nejvznešenějším příkladem Ježíšovy přimluvné modlitby je velekněžská modlitba, kdy se Pán modlí za všechny přítomné i budoucí učedníky. Ve velekněžské modlitbě **Ježíš prosí Otce, aby jeho učedníci zakusili milost sjednocení, jak ji prožívá Otec se Synem, a aby zakusili i radost z tohoto sjednocení.** „*At' jsou všichni jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni at' jsou jedno v nás*“ (Jan 17,21). Tato zkušenost se stane také cestou k vzájemné jednotě mezi bratry. Ale tu nejde uskutečnit jinak než úplným sjednocením s Kristem v lásce, tak jako je v lásce Ducha Svatého sjednocen Otec se Synem.

/P. Vojtěch Kodet, O. Carm., www.homilie.eu/

Různá oznámení

